

Publicerad 2009-01-17 08:38 av Patrik M/nsson

### **Långt till marken.**

Som att gå på lina förutan nät, ingenting som fångar upp.  
Några ringar av en sten, över vattenspegelns sken.  
En skäst som inte fick gå fel.

Har tagit mig ut till gråa skär.  
Jag har Lite tid att ta igen, några frågor utan svar.  
Stora skydd att plocka ner, man saknar fullständigt försvar.

Ett steg fram för fyra bak  
Man är sin egen värsta ovän, låter saker ligga som det var.  
Dränker strängarna med krav, stöter bort men vill ha kvar.

Kapitulering för vinst, en värld snurrar så.  
Ni vill knappast förstå, jag kan inte fatta varför.  
Man blir tvingad att se på.

Jag har aldrig blivit rätt igen, det här är bara någon fasad.  
Den bär jag liksom ni gör, det som ingen vill ha.  
Från vagga fram till grav

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Patrik M/nsson med Poeter.se id #12879 innehar upphovsrätten